

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

nr. 22.847 van 9 februari 2009
in de zaak RvV X/ IV

In zake: X
Gekozen woonplaats: X
tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X die verklaart van Ghanese nationaliteit te zijn, op 6 november 2008 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 21 oktober 2008.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 12 januari 2009 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 5 februari 2009.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat L. RUELENS en van attaché A. VAN DE VOORDE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaarde de Ghanese nationaliteit te bezitten. Uw moeder is een etnische Haussa en uw vader was een etnische Kusasi uit Bawku, Upper East Region in Noord-Ghana, nabij de grens met buurlanden Burkina Faso en Togo. U bent geboren en getogen in de stad Bawku en woonde er in de wijk Sabon Gari. Deze stad en omgeving is al jarenlang de inzet van een etnische strijd om dominantie tussen de Kusasi en Mamprusi. Tijdens nieuwjaarsvieringen in Bwaku op 1 januari 2008, vielen leden van de Mamprusi leden van de Kusasi aan. Er vielen doden en gewonden, en huizen werden in brand gestoken. Op 25 januari 2008 keerde u samen met uw vader naar huis, na jullie bezoek aan de centrale moskee van Bawku. Er werd opnieuw gevochten tussen voornoemde stammen. Jullie stelden vast dat ook jullie huis was aangevallen. Uw moeder, broer en zus zijn sindsdien vermist. (A. I.), een vriend van uw vader, woont in de Ghanese hoofdstad Accra. (A. I.) kwam eind januari 2008 enkele van zijn familieleden in Bawku halen en in veiligheid brengen door ze mee te nemen naar Accra. Op vraag van uw vader, nam (A.) u ook mee naar Accra, waar u ongeveer twee maanden in zijn huis verbleef. In februari 2008 verergerde het etnische conflict in

Bawku en stuurde de Ghanese overheid ordetroepen. De Ghanese president John Kufuor kwam in maart 2008 persoonlijk naar Bawku om mee te helpen aan een oplossing van het conflict. In die periode reisde (A. I.) ook naar Bawku om er poolshoogte te nemen. Hij vond uw vader in het hospitaal, waar hij enkele dagen later overleed aan de gevolgen van verwondingen opgelopen tijdens etnische gevechten. Van uw moeder, broer en zus, was geen verder nieuws. Buiten uzelf, vluchten nog andere inwoners van Bawku, zowel Kusasi als Mamprusi, naar Accra. (A. I.) verklaarde dat hij uw veiligheid in Accra niet kon blijven garanderen en dat hij u zou helpen Ghana te verlaten. Hij zorgde voor een u onbekend paspoort. Op 3 en 4 mei 2008, reisde u samen met (A. I.) per vliegtuig naar België. Op 8 mei 2008 vroeg u asiel aan.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u een vrees voor vervolging in de zin van de Geneefse Vluchtelingenconventie of een risico op het lijden van ernstige schade zoals voorzien in de bepaling van subsidiaire bescherming, niet aannemelijk hebt gemaakt. De door u ingeroepen feiten zijn niet geloofwaardig.

Hoewel uit uw relaas blijkt dat u enige kennis bezit over de stad Bawku en omgeving alsook enigszins op de hoogte bent van het (overigens gemediatiseerde) etnische conflict dat zich daar afspeelde, legde u tal van verklaringen af die toelaten ernstig te twifelen aan uw persoonlijke betrokkenheid bij deze etnische conflicten of nog uw verblijf in Bawku tot eind januari 2008. U verklaarde in Bawku te zijn geboren en getogen tot aan uw komst naar België (zie gehoorverslag CGVS, p. 2), maar kon geen document voorleggen dat een controle van uw identiteit, nationaliteit en herkomst zou kunnen mogelijk maken. U verklaarde nooit een geboortecertificaat of identiteitsdocument te hebben gehad of gebruikt in uw land van herkomst (CGVS, p. 2). Niettemin bleek u wel op de hoogte van enkele zaken betreffende Bwaku als stad (delen of wijken, de centrale moskee, enkele scholen en hospitalen), de nabij gelegen grens met buurlanden Togo en Burkina Faso, alsook betreffende de diverse stammen (talen) die er wonen (CGVS, p. 2). U vernoemde ook terecht chief Naba als de aanspreektitel van de traditionele leider van de Kusasi etnie in Bwaku, maar kende merkwaardig genoeg niet zijn naam of namen (Naba Asigiri Abugrago Azoka II) noch zijn titel van Paramount Chief (zie informatie in het administratief dossier waarover het CGVS beschikt). Deze man is nochtans niet alleen de traditionele leider van uw beweerde stam (langs vaders zijde), maar was ook betrokken bij het etnische conflict (zie voornoemde informatie). Verder verklaarde u dat uw problemen begonnen toen leden van de Mamprusi de Kusasi (uw stamgenoten) aanvielen vanaf 1 januari 2008 omdat jullie nieuwjaar vierden in Bawku (CGVS, p. 3 en 12). Gevraagd naar de specifieke naam van de feestelijkheden, herhaalde u dat het om de jaarlijkse nieuwjaarsviering ging en dat er geen specifieke naam is voor de viering die toen plaatsvond (p. 12). Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, blijkt daarentegen dat de bewuste gevechten in Bawku reeds begonnen op 31 december 2007 tijdens de viering van het stamgebonden "Samanpiid festival" door Kusasi leiders en leden (zie administratief dossier). U stelde nog nooit van dit festival te hebben gehoord (p. 12). Er is in voornoemde informatie ook sprake van personen die verdacht worden etnische Fulani's te zijn en die van voornoemd festival zouden gebruik gemaakt hebben om vee te stelen en daarbij drie mensen doodden, wat de directe aanleiding was van de gevechten (zie voornoemde informatie). Dit terwijl u eerder uitdrukkelijk verklaarde dat er in uw streek van herkomst Bawku geen Fulani's leven (CGVS, p. 2). U bleek geen kennis te hebben (CGVS, p. 12) van belangrijke personen uit uw streek van herkomst die tevens betrokken waren in onderhandelingen betreffende het door u ingeroepen etnische conflict tijdens de relevante periode (zie informatie in het administratief dossier), zoals: (A. S.) (Upper East Regional Minister, bevoegd voor Bawku) en (P. K. G.) (de "chief superintendent" of nog "Divisional Police Commander" van Bawku). U bleek nog nooit gehoord te hebben (p. 12) van plaatsnamen in de stad Bawku en in de nabije omgeving zoals: Natinga en New Station, Cinkase market en Binaba (zie voornoemde informatie). Voorgaande vaststellingen betreffende uw onwetendheid, vallen niet te rijmen met uw bewering te

zijn geboren en getogen in Bawku, en er de etnische gevechten te hebben meegemaakt tot aan uw vlucht eind februari 2008.

Daarenboven kan u niet aannemelijk maken dat u het risico loopt om vervolgd te worden in geheel Ghana, met name in de Ghanese hoofdplaats Accra. U verklaarde dat (A. I.) –voornoemde vriend van uw vader, die u uit Bawku meenam en twee maanden in zijn huis te Accra opnam- u zou aangeraden hebben om het land te verlaten omdat u ook in Accra in gevaar was (CGVS, p. 5 en 8). Dit terwijl uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, blijkt dat het etnische conflict in Bawku een lokaal conflict betreft dat zich afspeelt op een grote afstand van Accra en waarbij de Ghanese overheid inspanningen levert om het conflict te beheersen (zie informatie in het administratief dossier). Nergens blijkt dat personen van voornoemde etniën in Accra eveneens gevaar zouden lopen. U stelde dat ook andere personen uit Bawku vluchtten naar Accra en dat het bijgevolg kan gebeuren dat u in de straten van Accra toevallig een persoon van de Mamprusi etnie uit Bawku tegenkomt en uw leven in gevaar is. U kon echter geen enkele persoon of familie van de Mamprusi etnie uit Bawku noemen waarmee u een probleem heeft of die zoals u naar Accra vluchtte (CGVS, p. 8 en 9). Uw vermeende vrees in Accra kan niet ernstig genomen worden.

De door u ingeroepen problemen zijn ongeloofwaardig en kunnen bijgevolg geen internationale bescherming verrechtvaardigen, noch op grond van de Geneefse Vluchtelingenconventie noch in het kader van subsidiaire bescherming. Er zijn verder ook geen elementen in uw relaas of in de informatie over Ghana waarover het Commissariaat-generaal beschikt, om te geloven in het bestaan van een reëel risico in uw hoofdte op het lijden van ernstige schade zoals voorzien in de bepaling van subsidiaire bescherming. Uw advocate suggereerde subsidiaire bescherming op grond van voornoemd gewapend conflict, maar hierboven werd reeds opgemerkt dat uw verklaringen over uw permanent verblijf in Bawku niet overtuigend zijn. Bovendien blijkt uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt dat het hier om een regionaal en zelfs lokaal conflict gaat dat nu en dan opflakert en vervolgens beheerst wordt met de inzet van de Ghanese autoriteiten. Zoals hierboven reeds werd uiteengezet, bestaat een ernstig intern vluchtalternatief voor etnische Kusasi in Accra. Verder kan de door u opgegeven geboortedatum -27 december 1990- en uw beweerde minderjarigheid worden betwist. Uit de beslissing die u door de dienst Voogdij werd betekend op datum van 17 juni 2008 in verband met de medische tests tot vaststelling van uw leeftijd overeenkomstig de artikelen 3§2, 2° ; 6§2, 1° ; 7 en 8§1 van Titel XIII, hoofdstuk 6 «Voogdij over niet-begeleide minderjarige vreemdelingen» van de Wet van 24 december 2002, zoals gewijzigd door de Programmawet van 22 december 2003 en door de Programmawet van 27 december 2004 blijkt immers dat u ouder bent dan 18 jaar, waarbij 20.6 jaar een minimum leeftijd is. Bijgevolg kunt u niet worden beschouwd als minderjarige.

U legde geen document neer dat een controle van uw identiteit (waaronder herkomst en leeftijd) of reisweg zou kunnen mogelijk maken. In verband met uw reisweg, stelde u naar België te zijn gereisd samen met (A. I.) (voornoemde vriend van uw vader, die u uit Bawku meenam en twee maanden in zijn huis te Accra opnam), die voor u een paspoort bijhield. Het is daarbij opmerkelijk dat u niet wist hoe (A. I.) deze reis precies regelde en waarom hij met u meereisde (CGVS, p. 7). Even bedenkelijk is dat u hem niet kan contacteren omdat u niet op de hoogte zou zijn van zijn telefoonnummer (p. 14). Voorgaande verklaringen ondermijnen verder de ernst van uw asielaanvraag.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze plausibel, geloofwaardig en eerlijk zijn

(J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Toronto-Vancouver, Butterworths, 1991, 84). De verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. De bewijslast berust in beginsel bij de kandidaat-vluchteling die in de mate van het mogelijke elementen dient aan te brengen ter staving van zijn relaas en bij het ontbreken van dergelijke elementen, hiervoor een aannemelijke verklaring dient te geven. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden verleend indien alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 5 juli 2007, nr. 173.197). De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen.

3.1. Verzoeker beroept zich op de schending van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, de schending van een algemeen beginsel van behoorlijk bestuur, met name de materiële motiveringsplicht, en de schending van artikel 1 A van de Conventie van Genève.

Verzoeker voert aan dat hij tijdens het gehoor voor het Commissariaat-generaal niet op de andere namen kon komen van de traditionele chef van de Kusasi, maar dat hij wel de leiders van zijn wijk bij naam kon noemen.

Hij werpt op dat hij de specifieke naam van de nieuwjaarsviering niet kende, maar dat hij wel wist dat het feest bedoeld is om elkaar geluk te wensen voor het nieuwe jaar. Verzoeker stelt dat hij er niet van op de hoogte was dat de Fulani's tijdens het feest vee gestolen hadden en daarbij drie mensen gedood hadden, maar dat het wel correct is dat de Fulani's niet in Bawku wonen, omdat het zwervers zijn die rondtrekken met vee.

Hij voert aan dat bij de Kusasi's alleen de oudere mannen samenkomen om te vergaderen, zodat het aannemelijk is dat hij de genoemde personen A.S. en P.K.G. niet kende. Verzoeker stelt dat het aannemelijk is dat hij niet veel afweet van politiek omdat in zijn stam alleen de oudere mannen hierin worden betrokken, hij nog zeer jong is en bovendien niet naar school gegaan is.

Volgens verzoeker is Natinga gelegen in Bawku, dicht bij het hospitaal en het nieuwsstation.

Zijn raadsman beweert dat verzoeker wel veel wist over Bawku en voegt zijn eigen notities tijdens het gehoor ter staving toe aan zijn verzoekschrift.

Verzoeker stelt dat hij geen geboorteakte heeft omdat hij thuis geboren is en hij beweert verder dat Ghanezen geen identiteitsdocumenten hebben.

Hij vreesde om in Accra Mamprusi's te ontmoeten terwijl hij slechts een individu is die in Accra niet op de steun van andere stamgenoten kan rekenen zoals in Bawku. Verzoeker beweert dat hij te zeer geschrokken was van het feit dat zijn vader gestorven was en hij alleen achterbleef en dat A., die vreesde voor verzoekers veiligheid, daarom zijn hele reis geregeld heeft.

Bij brief van 30 januari 2009 brengt verzoeker nieuwe documenten bij: een ontvangstbewijs inzake betaald schoolgeld, twee telefoonnummers en briefomslagen.

3.2. Verzoeker brengt geen begin van bewijs bij inzake zijn identiteit. Hij beperkt zich tot het opwerpen van enkele losse beweringen die hij evenwel niet staft met concrete gegevens of informatie. Het bewijs van identiteit is een essentieel element in iedere procedure en verzoeker dient in dit verband de stukken waarover hij beschikt of kan beschikken voor te leggen. Hij toont niet aan dat hij ernstige en volhardende pogingen heeft ondernomen om alsnog bewijsstukken te verkrijgen, hetgeen des te meer klemmt daar hij blijkbaar wel in de mogelijkheid was om zich stukken vanuit Ghana te laten toesturen (rechtsplegingsdossier, stuk 9). Het ontbreken van ieder begin van bewijs omtrent de identiteit of nationaliteit houdt een negatieve indicatie in met betrekking tot de geloofwaardigheid van het asielrelaas.

Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker de naam en de titel ('paramount chief') van de traditionele leider van de Kusasi in Bawku niet kon geven, hetgeen niet aannemelijk is gelet op het algemeen bekend gegeven dat deze persoon een zeer belangrijke plaats inneemt in het

lokale sociale en politieke leven. Verzoeker kende evenmin de specifieke naam van de nieuwjaarsviering tijdens dewelke de gevechten begonnen in Bawku. Verder verklaarde hij dat er in Bawku geen Fulani's leefden, terwijl uit de toegevoegde informatie blijkt dat personen, die ervan verdacht werden etnische Fulani's te zijn, tijdens het festival vee gestolen zouden hebben en daarbij enkele personen gedood zouden hebben, hetgeen de directe aanleiding was van de gevechten. Bovendien bleek verzoeker nooit gehoord te hebben van een aantal belangrijke personen uit Bawku die betrokken waren bij de onderhandelingen voor het etnische conflict. Verweerder wijst er terecht op dat het niet onredelijk is te verwachten dat verzoeker enkele vragen omtrent recente gebeurtenissen in Bawku kan beantwoorden. Met betrekking tot de gegevens over Bawku die hij wel bleek te weten en die volgens hem wel degelijk zijn afkomst uit Bawku zouden aantonen, dient te worden opgemerkt dat deze gegevens er enkel op kunnen wijzen dat verzoeker hetzij zelf tot op een zekere leeftijd in deze regio heeft doorgebracht of dat hij via overlevering van derden dergelijke en aanverwante informatie heeft verkregen. Uit het in de bestreden beslissing aangetoonde gebrek aan kennis omtrent Bawku mocht de Commissaris-generaal in redelijkheid afleiden dat verzoeker zijn beweerde verblijf in Bawku tot eind januari 2008 niet aannemelijk heeft kunnen maken.

Indien al geloof kan gehecht worden aan verzoekers beweerde afkomst uit Bawku, *quod non*, dient tevens te worden vastgesteld dat hij niet aannemelijk maakt waarom hij het lokale/regionale conflict niet kon ontvluchten door in Accra te verblijven. Hij brengt geen begin van bewijs bij dat hij omwille van zijn etnische aanhorigheid problemen zou ondervinden in Accra. De bestreden beslissing oordeelde derhalve terecht dat zijn vermeende vrees omwille van zijn etnie in Accra niet ernstig kan genomen worden.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissing, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Uit het voormelde blijkt dat de materiële motiveringsplicht niet werd geschonden.

De bij brief van 30 januari 2009 bijgebrachte stukken zijn niet dienstig om het voormelde te ontkrachten. Wat betreft het ontvangstbewijs voor de inschrijving van zijn studies en verzoekers verklaringen ter zitting dat hij vanaf zijn vier jaar en gedurende vijf jaar naar school ging, dient te worden opgemerkt dat deze niet kunnen worden gerijmd met zijn verklaringen bij het CGVS, alwaar hij uitdrukkelijk stelde nooit naar school te zijn geweest terwijl hij zelfs de Hassania school, die het ontvangstbewijs heeft uitgereikt, vermeldde in Bawku (administratief dossier, stuk 3, p.10). Hoe dan ook kan dit slechts aantonen dat hij in de periode 1995-1996 in Bawku studeerde maar niet dat hij tijdens de periode waarin hij zijn relaas situeert - einde 2007, begin 2008 - in Bawku verbleef.

Het lijstje met de twee telefoonnummers en de briefomslagen zijn evenmin dienstig ter weerlegging van de vaststellingen in de bestreden motivering en het bovenvermelde.

Gelet op het voorafgaande kan niet worden aangenomen dat verzoeker voldoet aan de voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/3 van de voormelde wet van 15 december 1980.

4.1. Verzoeker stelt dat hem minstens de subsidiaire beschermingsstatus dient toegekend te worden. Hij voert aan dat hij door het gewapend conflict tussen de Kusasi's en de Mamprusi's, dat niet door de overheid wordt beheerst, een reëel risico loopt op ernstige schade ten gevolge van willekeurig geweld.

4.2. Verzoeker toont niet in concreto aan dat er in Bawku momenteel een situatie heerst van willekeurig geweld in het kader van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet en dat er bijgevolg sprake is van het bestaan van een ernstige bedreiging van het leven of de persoon van burgers ten gevolge van willekeurig geweld of veralgemeend geweld. Uit de informatie in het administratief dossier blijkt dat het een regionaal, en zelfs lokaal, conflict betreft dat nu en dan opflakert en vervolgens beheerst wordt door de inzet van de Ghanese autoriteiten. Bovendien blijkt uit het boven gestelde (zie sub 3.2.) dat verzoeker zijn recent verblijf in Bawku niet aannemelijk heeft gemaakt en dat er bovendien, indien zijn afkomst uit Bawku al geloofwaardig zou zijn, *quod*

non, een binnenlands vestigingsalternatief bestaat te Accra, overeenkomstig artikel 48/5 §3. De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan verzoeker ontszegd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op 9 februari 2009 door:

dhr. W. MULS, wnd. voorzitter,
 rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN.

W. MULS.